

Рецензентска комисия

Съездъ народныхъ архивовъ къ отобранію мѣнѣнійъ по фундаментальному вопросу о гибели Императора Николая II и членовъ его семейства въ 1918 году. Протоколъ заседанія № 1. отъ заседания 10 марта 1918 г.

Въ засѣданietо си отъ днѣсъ рецензентската комисия при

Народния Театър разгледа писитѣ: I/ "Въ завоя на живота" отъ Ив. Г. Данчевъ, 2/ "Зовътъ на мъртвите" отъ Р. Весевъ, 3/ "Въ Моравско" отъ Шкепиръ и 4/ "Ивиги Омъртагъ" отъ Инвалидъ.

Съгласно чл. 12 т. I отъ правилника за управлението на театра, прочете се по една писменна прѣцѣнка за всѣка пиеса, както слѣдва:

- I/ За "Въ завоя на живота" отъ Ст. Чилингировъ
2/ " "Зовътъ на мъртвите" " Ст. Младеновъ
3/ " "Въ Моравско" " Д-ръ Б. Цоневъ
4/ " "Ивиги Омъртагъ" " Д-ръ Ф. Маноловъ.

Първите три пиеци: "Въ завоя на живота", "Зовътъ на мъртвите" и "Въ Моравско" комисията намъри за несъстоятелни като драматически произведения и даде мнение, че тъ не могатъ да се приематъ за репертоара на Народния Театър.

Пиесата "ИВИГИ ОМЪРТАГЪ" биде призната единодушно като единъ цѣненъ приносъ за нашата историческа драма, която ни отнася въ твърдѣ отдавншното минало на българския народъ - въ тъмната езическа епоха. Безъ да се спира върху историческата достовѣрностъ на избрания сюжетъ, комисията се съгласи съ докладчика г. Д-ръ Ф. Маноловъ, че въ туй произведение предостатъчно е предаденъ онъ колоритъ, необходимъ за характерността на епохата, въ която се е извѣршило третираното събитие въ драмата. Независимо отъ това пиесата е написана съ достатъчно художество, съ хубавъ езикъ съ бързо дѣйствие, съ мотивирани психологически постъпки въ дѣй-

ствуващите лица, които са издържани от къмъ характеристика.

Най-добръ са обрисувани Енработъ и Маламиръ, Омъртагови синове, християните Кинама и Домника. Въ характера на Омъртагъ се изтъкна, въ края на писата, въ картината, известно пръчупване, което може да се вземе като недостатъкъ, обаче недостатъкъ, който не е отъ естество да провали произведението. Изтъкна се още, че авторът на тая писа е скъсалъ съ досегашната традиция въ напата

историческа драма, чийто прототипъ и образецъ е "Иванку" и кадъто, съ много малки изключения, интригите и кознитъ на плънника гръкъ въ двореца са основата за изграждане на драмата. Вследствие на всичко гореизложено, комисията одобри писата "Ивиги

"Омъртагъ" отъ "Инвалидъ" и я пръпоръчва на управлението на театра да я постави на сцената, но поради нѣкои фрази и мисли въ нея, които биха се прѣтълкували злъ прѣзъ сегашно време, това представяне да стане слѣдъ свѣршване на войната.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ:

Дж. Чомп

ЧЛЕНОВЕ:

с. Чимп

Дж. Несоул

Джордж

См. Младен

Рецензентска комисия

Протокол
№ 1
10 март 1918 г.

В заседанието си от днес рещенентската комисия при Народния театър разгледа писите: 1. "В завоя на живота" от Ив. Г. Данчев, 2. "Зовът на мъртвите" от Р. Весев, 3. "В Моравско" от Шкепир и 4. "Ивиги Омъртаг" от Инвалид.

Съгласно чл. 12 т. 1 от правилника за управлението на театра, прочете се по една писмена преценка за всяка писса, както следва:

1. За "В завоя на живота" от Ст. Чилингиров
2. За "Зовът на мъртвите" от Ст. Младенов
3. За "В Моравско" от Д-р Б. Цонев
4. За "Ивиги Омъртаг" от Д-р Ф. Манолов.

Първите три писи: "В завоя на живота", "Зовът на мъртвите" и "В Моравско" комисията намери за несъстоятелни като драматически произведения и даде мнение, че те не могат да се приемат за репертоара на Народния театър.

Писата "ИВИГИ ОМЪРТАГ" биде призната единодушно като един ценен принос за нашата историческа драма, която ни отнася в търде отдавнашното минало на българския народ - в тъмната езическа епоха. Без да се спира върху историческата достоверност на избрания сюжет, комисията се съгласи с докладчика г. Д-р Ф. Манолов, че в туй произведение предостатъчно е предаден онъя колорит, необходим за характерността на епохата, в която се е извършило третираното събитие в драмата. Независимо от това писата е написана с достатъчно художество, с хубав език, с бързо действие, с мотивирани психологически постъпки у действуващите лица, които са издържани от към характеристика. Най-добре са обрисувани Енработ и Маламир, Омъртагови синове, християните Кинама и Домника. В характера на Омъртаг се изтъква, в края на писата, в картината, известно пречупване, което може да се вземе като недостатък, обаче недостатък, който не е от естество да провали произведението. Изтъкна се още, че авторът на тая писса е скъсал с досегашната традиция в нашата историческа драма, чийто прототип и образец е "Иванку" и където, с много малки изключения, интригите и козните на пленника-грък в двореца са основата за изграждане на драмата. Вследствие на всичко гореизложено, комисията одобри писата "Ивиги Омъртаг" от "Инвалид" и я препоръчва на управлението на театра да я постави на сцената, но поради някои фрази и мисли в нея, които биха се претълкували зле през сегашно време, това представяне да стане след свършване на войната.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: (п)

Д-р Б. Цонев

ЧЛЕНОВЕ:

- (п) С. Чилингиров
- (п) Д-р Ф. Манолов
- (п)
- (п) Ст. Младенов